

hvad min ærede Kollega har udtalt i denne Retning, men jeg kan ogsaa ifølge min personlige Erfaring paa det Værneste støtte den Opfordring, som han har tilladt sig at stille til det høie Thing og det høie Ministerium om at tage Sagen under velvillig Overveielse.

Justitsministeren: Det forholder sig ganske rigtigt saaledes, at der fra Herredsfogden i Hæsing og Næs Herreder er indkommet et Andragende til Justitsministeren om, at den for hans Embede bestemte Kontorholds-godtgjorelsessum maatte blive forhøiet. Dette Andragende er imidlertid først indkommet, efter at det Lovforslag, som er forelagt Thinget, var udarbejdet, og det vil allerede af denne Grund være forklarligt, at der ikke i dette Lovforslag kunde tages noget Hensyn til det omtalte Andragende. Jeg skal imidlertid tilføie, at selv om denne Omstændighed ikke havde været tilstede, maatte der dog for Justitsministeren have været megen Betænkelighed forbunden med allerede nu at fremkomme med Forslag til det høie Thing om en Forandring i den nævnte Kontorholds-godtgjorelse, der jo, som ogsaa blev anført, er bleven fastsat ved Lov for ikke fuldt to Aar siden, saaledes at altsaa den for Gjennemsyn i Loven bestemt foreskrevne Frist ikke endnu er udløben. For at noget Saadant skulde ske, maatte der i alt Fald være ganske feregne Omstændigheder tilstede. Det er nu ganske sikkert, at Justitsministeren i og for sig maatte føle en stærk Tilskyndelse til at imødekomme et Andragende fra den paagjældende Netsbetjent, forsaavidt som det er unegteligt, at han har udvist en høi Grad af Iver og Dydighed, hvilket har erhvervet ham hans Jurisdiktions Beboeres Paaskjænnelse i en usædvanlig høi Grad, og jeg skal tilføie, at netop den Omstændighed, at han har udfølet en saa stor Virksomhed, har en ikke liden Andel i, at Udgifterne til Kontorholdet saa meget have overskredet det Beløb, som var paaregnet. For saa vidt der altsaa ved en nærmere Undersøgelse dels i Ministeriet og dels i Thinget skulde vise sig Tilhøjelighed til at imødekomme det Andragende, som er fremkommet fra den paagjældende Netsbetjent, vilde der som Følge heraf fra min Side kunne paaregnes en velvillig Modtagelse af et Forslag i en saadan Retning; men for at forebygge Misforstaaelse vil jeg dog ikke undlade at bemærke, at jeg ikke har kunnet vinde nogen fuld Overbevisning om, at det skulde være nødvendigt eller rigtigt netop i dette Dieblit at foranledige en saadan Forandring i Loven af 12te Februar 1872. Det ærede Medlem, som først bragte denne Sag paa Bane, berørte selv, at der ifølge den nævnte Lov under en vis Eventualitet skulde fragaa et Beløb af 150 Rd. af den normerede Kontorholds-godtgjorelse. Denne Eventualitet er ikke indtraadt endnu; men det Tidspunkt, da Henlæggelsen af et Par Sogne af Hæsing og Næs Herred til en

Nabojurisdiktion skal finde Sted, er nær forestaaende, og der vil da være en naturlig Opfordring, for ikke at sige en Nødvendighed, for Justitsministeriet til at tage under Overveielse, om uikkelig Afgangen af disse Par Sogne vil medføre en saadan Forandring i Kontorvirksomheden, at et Fradrag af 150 Rd. derved retfærdiggjøres. Der vilde maasse kunne blive Spørgsmaal om et større Fradrag, men det kunde ogsaa være, at det Fradrag, man havde paaregnet, efter de særlig indvundne Erfaringer vilde vise sig at være for stort. Man kunde maasse endog finde, at slet intet Fradrag burde finde Sted, ja, den Mulighed er end ikke udelukket, at man ved Undersøgelsen kunde komme til det Resultat, at der endog kunde være Grund til at forhøie det bestemte Kontorholdsvederlag, 1800 Rd. Jeg maa ønske at vinde nogen nærmere Erfaring i denne Retning; thi ligesom det er vist, at den paagjældende Netsbetjents Nidstjerthed ganske naturlig har ført til forøget Arbejde og forøget Brug af Kræfter paa Kontoret i den Tid, han har beklædt det paagjældende Embede, saaledes turde det jo vel være muligt, at det kunde vise sig, som et glædeligt Resultat af denne hans Virksomhed, at der for Fremtiden ikke krævedes saa store personlige Kræfter som hidtil. Jeg vil derfor, som sagt, ønske det for at være det Naturlige, at jeg i dette Dieblit i det Mindste ikke tager Initiativet til at gjøre Forslag om Forandring i Kontorholds-godtgjorelsen for det paagjældende Embede.

Bagger: Jeg takker den høitærede Justitsminister for den Velvillie, som gif igjennem de Ord, han udtalte i Anledning af min Forespørgsel; men, idet jeg takker den høitærede Minister herfor, maa jeg til Sagens Realitet tillade mig at gjøre nogle Modbemærkninger i Anledning af, hvad der saaledes fremkom fra Ministerbordet særlig med Hensyn til de sidste Udtalelser fra den høitærede Minister om, at der forhaabentlig i den nærmeste Fremtid ikke længere skulde være Brug for en saa stor Aktivitet fra Herredsfogdens Side som den, der tidligere har fundet Sted. Det gjør mig ondt at maatte sige angaaende Netsstilstanden, at der just i den allerførste Tid har været stillet overordentlig store Fordringer til hans Virksomhed som Forhørsdommer, saa der i saa Henseende ikke er megen Udsetelse til Fremgang. Dernæst maa jeg med Hensyn til selve Sagen i Dvrigt tillade mig at gjøre opmærksom paa, — hvad den ærede Minister ikke kom ind paa — at de særlige Forhold med Hensyn til Bopælen paa Landet og Strandingerne i dette Tilfælde tillige stille meget store Fordringer, foruden de Fordringer, som Politiforhør stille til vedkommende Embedsmand, og da den ærede Minister dog just ikke synes at være nogen Villie imod, at Sagen overhovedet kommer frem, vil jeg i Henhold til, hvad jeg før sagde, anbefale Sagen